

MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU - Nr 9 (238) 26 Lutego 2017

**50. TYDZIEŃ
MODLITW
O TRZEŻWOŚĆ
NARODU**

26 II-4 III 2017

Czytania mszalne na 8. Niedzielę zwykłą, rok A

Pierwsze czytanie

Bóg nie opuszcza swojego ludu

Mówił Syjon: «Pan mnie opuścił, Pan o mnie zapomniał».

«Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie» – mówi Pan. (Iz 49,14-15)

Psalm responsoryjny

Ref.: Jedynie w Bogu spokój znajdzie dusza.

Jedynie w Bogu spokój znajduje ma dusza, * od Niego przychodzi moje zbawienie. / Tylko On jest opoką i zbawieniem moim, * On moją twierdzą, więc się nie zachwieję.

Jedynie w Bogu szukaj spokoju, duszo moja, * bo od Niego pochodzi moja nadzieja. / Tylko On jest opoką i zbawieniem moim, * On moją twierdzą, więc się nie zachwieję.

W Bogu zbawienie moje i chwała, * Bóg opoką mocy mojej i moją ucieczką. / W każdym czasie Jemu ufaj, narodzie, * przed Nim wylejcie wasze serca.

Drugie czytanie

Bóg jest sędzią, nie sądzcie przedwcześnie

Bracia:

Niech uważają nas ludzie za sługi Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

Mnie zaś najmniej zależy na tym, czy będę osądzony przez was, czy przez jakikolwiek trybunał ludzki. Co więcej, nawet sam siebie nie sądzę. Sumienie nie wyrzuca mi wprawdzie niczego, ale to mnie jeszcze nie usprawiedliwia. Pan jest moim sędzią.

Przeto nie sądzcie przedwcześnie, dopóki nie przyjdzie Pan, który rozjaśni to, co w ciemnościach ukryte, i ujawni zamy-

sły serc. Wtedy każdy otrzyma od Boga pochwałę. (1 Kor 4,1-5)

Ewangelia

Ufność w opatrność Bożą

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Nikt nie może dwom panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego – miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamoni!»

Dlatego powiadam wam: Nie martwcie się o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom podniebnym: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichlerzy, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one?

Kto z was, martwiąc się, może choćby jedną chwilę dołożyć do wieku swego życia?

A o odzienie czemu się martwicie? Przypatrzcie się liliom polnym, jak rosną: nie pracują ani przędą. A powiadam wam: nawet Salomon w całym swym przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele polne, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, ludzie małej wiary?

Nie martwcie się zatem i nie mówcie: co będziemy jedli? co będziemy pili? czym będziemy się przyodziewali? Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane.

Nie martwcie się więc o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie martwić się będzie. Dosyć ma dzień każdy swojej biedy». (Mt 6,24-34)

Rozważanie

Piękny obraz odmalowuje przed słuchaczami w pierwszym czytaniu mszalnym prorok Izajasz. Przyzwyczajonych do tego, że na kartach Starego Testamentu Bóg zwykle ukazywany jest jako potężny i nieraz surowy Pan, może nas nieco zaskoczyć ten czuły obraz, w którym ukazany jest On jako pełna macierzyńskiej miłości niewiasta, i który bardziej niż jakakolwiek z matek miłuje swoje dziecko. Obraz ten nie jest w Biblii odosobniony, gdyż Jego miłość do ludzi określana jest zwykle za pomocą dwóch terminów: *hesed* i *rahāmim*, z których drugi, tłumaczony zazwyczaj jako „miłosierdzie”, wywodzi się od pojęcia *rehem* oznaczającego matczyne łono i zawiera w sobie całą pełnię znaczeniową miłości matki do dziecka.

Przy okazji spójrzmy na kontekst tego tekstu wiążący się z tragicznym końcem Królestwa Judy, które zostało w 586 r. zdobyte przez króla Nabuchodonozora II, a jego mieszkańcy – deportowani na tereny Mezopotamii – niemal pół wieku przebywali w niewoli babilońskiej. Czas ten – choć oglądany z dalszej perspektywy okazał się błogosławieństwem, gdyż między innymi pozwolił w zupełnie nowy sposób spojrzeć na kwestię wiary i pozwolił zrozumieć, że Jahwe nie jest Bogiem małej społeczności, ukrytej w górach Judy, ale panem całego świata – wywołał w przeżywających go Judejczykach poczucie, że zostali opuszczeni przez swojego Boga, co zaowocowało osłabieniem ich wiary i zaufania. Właśnie do takiej, zagubionej w obcym kraju, społeczności, Bóg, ustami proroka, wypowiada tę pełną nadziei obietnicę, że nigdy o nich nie zapomni.

Odpowiedzią na macierzyńską miłość Boga jest Psalm 62, którego duża część wykorzystana została w liturgii. Powstał on prawdopodobnie nieco później niż tekst

Izajasza (w każdym razie już po niewoli), więc rzeczywiście może być traktowany jako odpowiedź na obietnicę proroka. Autor wyznaje w nim swą niezachwianą wiarę, że Bóg jest jego *opoką*, *zbawieniem* oraz *twierdzą*, więc w Nim *spokój znajdzie dusza*, zatem przed nim należy *wylewać serce*, tj. modlić się z pełną ufnością i do Niego zanosić swoje najskrytsze prośby.

Najwłaściwszą postawę człowieka wobec Boga przedstawia fragment mateuszowej Ewangelii, będący (podobnie jak w ubiegłych tygodniach) częścią tzw. Kazania na Górze, będącego fundamentem nauczania Pana Jezusa. Cały ten fragment można zawrzeć w jednym słowie, wyrażającym stosunek człowieka wierzącego wobec swego Stwórcy. Słowem tym jest *zaufanie*, we wspomnianym tekście wyrażone wielokrotnie powtarzonym zwrotem: *nie martwcie się*, wywodzącym się od czasownika greckiego *merimnáo*, pochodzącego od rzeczownika *mérimna*, a tłumaczonego jako: „troska”, „frasunek”, „zmartwienie”, „niepokój”. Można więc powiedzieć, że czasownik *merimnáo* oznacza „trwożliwe zatroskanie”.

Pan Jezus zachęca więc nas, Jego słuchaczy, do tego, byśmy zaprzestali zamartwiać się sprawami bytowymi, a więc jedzeniem i piciem, czy też ubiorem, a nadto długością życia, na którą nie mamy najmniejszego wpływu. Jednocześnie daje za wzór otaczający nas świat, który funkcjonuje harmonijnie (a przynajmniej funkcjonował w ten sposób, zanim człowiek nie zabrał się do wprowadzania wygodnych dla siebie „korekt”) bez owego „trwożliwego zatroskania”. Zwróćmy uwagę, że nie jest to zachęta do czekania „z założonymi rękami”, aż otrzymamy to, czego nam potrzeba. Przecież dobrze wiemy, że *ptaki powietrzne* cały dzień praco-

wicie uganiają się, aby zdobyć pokarm, a nieraz walczą ze sobą o drobne okruchy. W ich zachowaniu nie zobaczymy jednak tego lęku o jutro, przed którym przestrzega Pan Jezus. Inny obraz opisujący tę samą prawdę to *lilie polne*, których niezaprzeczalny urok w najmniejszym stopniu nie jest ich zasługą, a nadto wydawać się nam może zupełnie zbędny (przynajmniej w oczach mężczyzn, gdyż zapewne kobiety w pełni docenią to ulotne piękno), ponieważ przemija bardzo szybko.

Aby jeszcze pełniej uświadomić nam niestosowność tego „zamartwiania się” sprawami drugorzędnymi, Pan Jezus porównuje ludzi ulegających tej pokusie do pogan, których bóstwa są tylko martwymi bałwanami. Zarzut ten powinien wywołać nasz sprzeciw, a przynajmniej spowodować, że zastanowimy się, czy jednak nie ma w nas tej pogańskiej postawy. Przyjrzyjmy się więc naszemu życiu, aby przekonać się, co jest najważniejszym przedmiotem naszej troski. Czy przypadkiem główną wartością nie są właśnie dobra materialne, które pracowicie zdobywamy w przekonaniu, że one zapewnią szczęście nam i naszym bliskim. Czy w trosce o przyszłość (dalszą lub bliższą) nie gromadzimy na przykład różnych przedmiotów, które wydawać się mogą potrzebne, a po jakimś czasie okazują się zupełnie zbędne? Czy nie gonimy za czymś nowszym i lepszym, choć to co mamy funkcjonuje całkiem dobrze? W najbardziej skrajnej formie może dochodzić do sytuacji, gdy troska o zapewnienie godnego poziomu bytu materialnego rodzinie, doprowadza do jej dezintegracji. Właśnie przed taką „troską” Pan Jezus nas przestrzega.

Nie chodzi więc o to, aby żyć w nędzy, ale właściwie ustawić hierarchię wartości pamiętając, że od trosk nie uwolnią nas żadne ziemskie bogactwa,

ale jedynie Pan Bóg. Chrystus mówi wyraźnie: *Nie możecie służyć Bogu i Mamonie!* Nieprzypadkowo użyte w tym momencie zostało owo tajemnicze słowo *mamona*, które słusznie może się kojarzyć z jakimś pogańskim bożkiem. Tymczasem jest to określenie dóbr materialnych, ale postrzeganych w dość szczególny sposób. Sam termin – wywodzący się od hebrajskiego rdzenia, który można przetłumaczyć jako „powierzać” – oznaczał początkowo, to, co powierzane było jako depozyt do banku. Z czasem jego rozumienie zmieniło się i przez *mamonę* rozumiano to, czemu człowiek powierzał swoje życie, czyli to, czemu ufał. *Nikt nie może dwom panom służyć*, a dokładniej trzeba przetłumaczyć, że nie może być „niewolnikiem dwóch właścicieli”. Musimy więc podjąć decyzję, czy chcemy być sługami Boga, czy niewolnikami dóbr tego świata.

Dla wybierających Boga mamy w ewangelicznym fragmencie dwie wskazówki: *starajcie się naprzód* (dosł. *szukajcie najpierw*) *o królestwo Boga* oraz *nie martwcie się o jutro*. W tym dwóch wskazaniach zawarty jest przepis na prawdziwy pokój serca, którego tak bardzo każdy pragnie. Jedyne polega na tym, że konieczne jest dokonanie rewolucyjnych zmian, które przekraczają możliwości niejednego człowieka, pokładającego nadzieję w dobrach materialnych.

Nie oznacza to jednak, że dla człowieka pogrążonego w sprawach tego świata nie ma nadziei. Nadzieją jest Bóg, który wszystko może, i który swoją łaską jest w stanie zmienić (życie) człowieka, bo Jego słowo jest *żywe* i *skuteczne*. Trzeba mu tylko zaufać.

o. Andrzej OSB

ADHORTACJA APOSTOLSKA PAPIEŻA FRANCISZKA

AMORIS LAETITIA

Poznać ciało

185. W tym duchu należy bardzo poważnie traktować tekst biblijny, który jest często interpretowany w oderwaniu od kontekstu, lub w sposób bardzo ogólny, i dlatego można przeoczyć jego sens bardziej bezpośredni i prosty, który ma charakter wybitnie społeczny. Chodzi o 1 Kor 11,17-34, gdzie św. Paweł stanął w obliczu wstydlivej sytuacji wspólnoty. W tym przypadku niektóre osoby zamożne usiłowały dyskryminować ubogich. A to oddzielenie miało miejsce nawet podczas świątecznej uczty, która towarzyszyła Eucharystii. Podczas gdy bogaci cieszyli się swoimi wysmienionymi posiłkami, ubodzy odgrywali rolę widzów i byli głodni: „tak się zdarza, że jeden jest głodny, podczas gdy drugi nietrzeźwy. Czyż nie macie domów, aby tam jeść i pić? Czy chcecie znieważać Boże zgromadzenie i zawstydzają tych, którzy nic nie mają?” (1 Kor 11,21-22).

186. Eucharystia wymaga włączenia do jednego ciała Kościoła. Osoba, która przyjmuje Ciało i Krew Chrystusa, nie może jednocześnie obrażać tego samego Ciała dokonując gorszących podziałów i dyskryminacji między jego członkami. Chodzi w istocie o „rozpoznanie” Ciała Pańskiego, uznanie go z wiarą i miłością czy to w znakach sakramentalnych czy też we wspólnocie. W przeciwnym przypadku pożywamy i pijemy swoje własne potępienie (por. 1 Kor 11,29). Ten tekst biblijny jest poważnym ostrzeżeniem dla rodzin, które zamykają się w swojej własnej wygodzie i izolują, a w szczególności dla ro-

dzin, które są obojętne na cierpienie rodzin biednych i bardziej potrzebujących. W ten sposób celebrowanie eucharystyczne staje się nieustannym wezwaniem skierowanym do każdego, aby „baczyć na samego siebie” (por. 1 Kor 11,28), aby otworzyć bramy swego domu na większą jedność z tymi, którzy są odrzuceni przez społeczeństwo, a zatem do przyjmowania naprawdę sakramentu eucharystycznej miłości, który czyni nas jednym ciałem. Nie zapominajmy, że „«mistyka» tego sakramentu ma charakter społeczny”²⁰⁷. Gdy osoby przyjmujące Komunię św. nie dają się pobudzić do zaangażowania względem ubogich i cierpiących lub zgadzają się na różne formy podziału, pogardy i niesprawiedliwości, to Eucharystia przyjmowana jest niegodnie. Natomiast rodziny, które przyjmują Eucharystię z właściwą dyspozycją, umacniają swoje pragnienie braterstwa, swój sens społeczny i zaangażowanie na rzecz potrzebujących.

Życie w szerokiej rodzinie

187. Małe grono rodzinne nie powinno być odizolowane od szerszej rodziny, w której są rodzice, wujowie i ciocie, kuzyni, a nawet sąsiedzi. W tej dużej rodzinie mogą być osoby potrzebujące pomocy, a przynajmniej towarzystwa oraz gestów sympatii, ale mogą też być wielkie cierpienia, gdzie trzeba pocieszenia²⁰⁸. Indywidualizm naszych czasów niekiedy prowa-

²⁰⁷ BENEDYKT XVI, Enc. *Deus caritas est* (25 grudnia 2005), 14: AAS 98 (2006), 228.

²⁰⁸ Por. *Relacja końcowa* 2015, 11.

dzi do zamknięcia się w bezpieczeństwie małego gniazdka i postrzegania innych jako groźnej udręki. Jednak ta izolacja nie daje więcej spokoju i szczęścia, lecz zamyka serce rodziny i pozbawia ją szerokiej perspektywy życiowej.

Być dziećmi

188. Najpierw porozmawiajmy o naszych rodzicach. Jezus przypomniał faryzeuszom, że opuszczenie rodziców jest sprzeczne z prawem Bożym (por. Mk 7,8-13). Utrata świadomości bycia dzieckiem nikomu nie wychodzi na dobre. W każdej osobie, „nawet gdy ktoś staje się dorosły lub jest osobą w podeszłym wieku, nawet gdy zostaje rodzicem, gdy zajmuje odpowiedzialne stanowisko, pod tym wszystkim pozostaje tożsamość dziecka. Wszyscy jesteśmy czyimiś dziećmi. A to zawsze przypomina nam o fakcie, że życia nie daliśmy sobie sami, ale że je otrzymaliśmy. Wielki dar życia jest pierwszym podarunkiem, jaki dostaliśmy”²⁰⁹.

189. Dlatego: „Czwarte przykazanie zobowiązuje dzieci [...] do czczenia ojca i matki (por. Wj 20,12). To przykazanie następuje zaraz po tych, które dotyczą samego Boga. Zawiera ono bowiem coś świętego, coś boskiego, coś, co jest źródłem wszelkiego innego rodzaju szacunku wśród ludzi. I w biblijnym sformułowaniu czwartego przykazania dodane

jest: «abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, ci daje». Prawidłowa więź między pokoleniami jest gwarancją przyszłości i jest gwarancją naprawdę ludzkiej historii. Społeczeństwo złożone z dzieci, które nie szanują rodziców, jest społeczeństwem bez czci [...]. Takie społeczeństwo napełnia się młodymi bezdusznymi i chciwymi”²¹⁰.

190. Jest też jednak druga strona medalu: „mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją” (Rdz 2,24), mówi słowo Boże. Czasami to nie następuje i małżeństwo nie jest podjęte do końca, ponieważ nie dokonano się takie wyrzeczenie i takie poświęcenie. Rodzice nie powinni być opuszczeni ani też zaniedbywani, ale żeby zjednoczyć się w małżeństwie, trzeba ich opuścić tak, aby nowy dom był miejscem schronienia, ochrony, podstawą i projektem, i by możliwe było naprawdę stanie się „jednym ciałem”. Zdarza się w niektórych małżeństwach, że wiele rzeczy się ukrywa przed swym współmałżonkiem. Rozmawia się o nich natomiast ze swoimi rodzicami, do tego stopnia, że bardziej się liczą opinie rodziców, niż uczucia i opinie współmałżonka. Nie jest łatwo wytrzymać taką sytuację na dłuższy czas. Jest ona możliwa tylko tymczasowo, dopóki nie utworzą się warunki do rozwoju zaufania i dialogu. Małżeństwo jest wyzwaniem, by znaleźć nowy sposób bycia dziećmi. (...)

²⁰⁹ *Katecheza* (18 marca 2015): *L'Osservatore Romano*, wyd. polskie, n. 3-4/2015, s. 42.

²¹⁰ *Katecheza* (11 lutego 2015): *L'Osservatore Romano*, wyd. polskie, n. 3-4/2015, s. 36.

Wydarzyło się w parafii

Zmarli:

23 lutego Zofia Kurkowska, lat 81, z ul. Lutego Tura, pogrzeb odbył się 25 lutego na cmentarzu w Tyńcu

50. Tydzień Modlitw o Trzeźwości Narodu

26 lutego 2017 r., VIII Niedziela zwykła; Niedziela ekspiacji za grzechy pijaństwa

Patron dnia: Matka Boża, Królowa Polski

Intencja: Modlitwa za Naród Polski, aby wierny Ślubom Jasnogórskim pielęgnował cnotę trzeźwości, a także o dobre owoce tegorocznego Kongresu Trzeźwości.

27 lutego 2017 r., Poniedziałek

Patron dnia: św. Jan Paweł II

Intencja: Modlitwa za rodziny, aby codzienna praktyka wspólnej modlitwy i życia sakramentalnego pomagała im w zachowaniu trzeźwości.

28 lutego 2017 r., Wtorek

Patron dnia: św. Stanisław Papczyński

Intencja: Modlitwa za nauczycieli i wychowawców, katechetów, aby dawali odważne świadectwo życia w trzeźwości i wolności od wszelkich nałogów, i w ten sposób przyczyniali się do budowania zdrowej, silnej moralnie rodziny i Ojczyzny.

1 marca 2017 r., Środa Popielcowa

Patron dnia: św. Jan Chrzcziciel

Intencja: Modlitwa za sprawujących władzę – za rząd, parlament i samorządy, aby stali na straży modelu rodziny zgodnego z prawem Bożym, przeciwstawiali się demoralizacji społeczeństwa i troszczyli się o trzeźwość.

2 marca 2017 r., Czwartek

Patron dnia: bł. Bronisław Markiewicz

Intencja: Modlitwa za kapłanów, członków życia konsekrowanego i seminarzystów, aby dając świadectwo życia w trzeźwości w codziennej posłudze, wzrastali w świętości i pociągali ludzi do Boga.

7 marca 2017 r., Piątek

Patron dnia: św. Maksymilian Kolbe

Intencja: Modlitwa za bractwa, ruchy, grupy trzeźwosciowe i wszystkich apostołów zatroskanych o trzeźwość, o ich ofiarne świadectwo i gorliwość.

4 marca 2017 r., Sobota

Patroni dnia: św. Kazimierza, Królowicza i bł. Karolina Kózkówna

Intencja: Modlitwa za dzieci i młodzież, aby w trzeźwych rodzinach miały oparcie i pomoc w realizowaniu przyrzeczeń abstynenckich podjętych podczas I Komunii Świętej i bierzmowania.

REKOLEKTCJE WIELKOPOSTNE

Rekolekcje poprowadzi ks. dr Jacek Nawrot

**Plan rekolekcji wielkopostnych
w parafii św. Apostołów Piotra i Pawła
w Krakowie-Tyńcu 5-12 III 2016**

Ks. Jacek Nawrot pochodzi z Gdyni. Studia seminaryjne odbył w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Chełmińskiej w Pelplinie, gdzie w 1992 r. przyjął święcenia kapłańskie. W związku z tym, że kilka miesięcy wcześniej dokonano nowego podziału polskich diecezji, został inkardynowany do diecezji gdańskiej, gdzie rozpoczął pracę jako wikariusz, aby po studiach specjalistycznych z teologii duchowości rozpocząć w 1998 r. posługę jako ojciec duchowny w Gdańskim Seminarium Duchownym, w którym też w 2004 r. zaczął wykładać teologię duchowości, kierownictwo duchowe i teologię powołania kapłańskiego. Obecnie pracuje w jednej z gdyńskich parafii.

Linki do stron zawierających jego konferencje:

<http://antoni-reda.pl/wp/ks-dr-jacek-nawrot-katecheza-dla-doroslych/>

niedziela (5 III 2017)

- 6³⁰ – Msza św. z nauką ogólną
- 8³⁰ – Msza św. z nauką ogólną
- 9⁴⁵ – Msza św. z nauką ogólną (Podgórki Tynieckie)
- 10³⁰ – Msza św. konwentualna z nauką ogólną
- 12³⁰ – Msza św. z nauką ogólną (z udziałem dzieci)
- 15⁰⁰ – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym (nie ma Mszy św. po Gorzkich Żalach)
- 18⁰⁰ – Msza św. z nauką ogólną (z udziałem młodzieży)

poniedziałek – wtorek (6-7 III 2017)

- 8¹⁵ – nauka dla kl. I-III SP (w szkole w Podgórkach Tynieckich)
- 10⁰⁰ – nauka dla kl. I-III SP (w szkole w Tyńcu)
- 11⁵⁰ – nauka dla kl. IV-VI SP (w kościele)
(we wtorek po nauce okazja do spowiedzi)
- 19⁰⁰ – nauka dla młodzieży (Sala Paulus)

środa – 8 III 2017

- 8¹⁵ – nauka dla kl. I-III SP (w szkole w Podgórkach Tynieckich)
- 10⁰⁰ – nauka dla kl. I-III SP (w szkole)
- 11⁵⁰ – Msza św. dla kl. IV-VI SP (w kościele)
- 19⁰⁰ – nauka dla młodzieży (Sala Paulus)

czwartek (9 III 2017)

- 8¹⁰ – okazja do spowiedzi
- 8³⁰ – Msza św. z nauką ogólną
- 17³⁰ – okazja do spowiedzi
- 18⁰⁰ – Msza św. z nauką ogólną

piątek (10 III 2017)

- 8¹⁰ – okazja do spowiedzi
- 8³⁰ – Msza św. z nauką ogólną
- 17³⁰ – droga krzyżowa
– okazja do spowiedzi
- 18⁰⁰ – Msza św. z nauką ogólną

sobota (11 III 2017)

- 8¹⁰ – okazja do spowiedzi
- 8³⁰ – Msza św. z nauką ogólną
- 16⁰⁰ – nabożeństwo pokutne dla młodzieży z możliwością spowiedzi
- 17³⁰ – okazja do spowiedzi
- 18⁰⁰ – Msza św. z nauką ogólną

niedziela (12 III 2017)

porządek taki sam jak w niedzielę 5 III 2017

O. Leon Knabit OSB

CZEGO MAMY SIĘ LĘKAĆ...

Powiedzenie: Bój się Boga! słyszymy często i na tej podstawie wyobrażamy sobie naszego Stwórcę jako srogiego sędziego, który tylko czeka na nasze wykroczenia, by je surowo ukarać. Coś w tym jest, bo Bóg jest sprawiedliwy. Każdy grzech przynosi smutne następstwa, które utożsamiamy z karą Bożą. Ale im bardziej i lepiej poznajemy Boga, tym wyraźniej widzimy Jego nieskończoną miłość do człowieka, miłość do mnie. Każdy grzech odbieramy wtedy jako przykrość wyrządzoną Kochającemu Bogu, a Jego przebaczenie uważamy za wielką łaskę, której nie chcielibyśmy utracić. I w ten sposób powiedzenie „Bój się Boga” zmienia zupełnie swoje znaczenie: bój się utracić Boga, Jego łaskę, Jego przyjaźń. I wtedy unika się grzechu nie z bojaźni przed karą, ale z lęku przed tym, by nie utracić kochającego Boga, by nie zadać rany Jego miłości miłosiernej. W tym tygodniu zaczniemy już Wielki Post. Postarajmy się lepiej poznać Jezusa w Jego miłości, bo aż do końca nas umiłował. Udział w Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach przybliży nam Jego Miłość. A postępowanie nasze, umartwienia, które poczynimy, niech będą choć niewielką częścią wynagrodzenia za brak miłości, czego tak brak w świecie, a często i w nas samych.

Kompozycje z kościoła w Tyńcu

znajdują się na stronie:

tynike.benedyktyni.com/1-2/

Rzymskokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu;

30-398 Kraków-Tyniec, ul. Benedyktyńska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii]. **Biura cmentarza:** poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997

Intencje mszalne z parafii

VIII Tydzień zwykły
27 lutego – 5 marca 2017

Pn 27 II	6 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże dla Joli, Darii i Adama † za śp. Andrzeja Dyczka – od Ewy i Jana Leśniaków z rodziną † za śp. Mieczysława Ochmańskiego – od żony
	8 ³⁰	
	18 ⁰⁰	† za śp. o. Jana Pawła
Wt 28 II	6 ³⁰	† za śp. Andrzeja Dyczka – od Jolanty i Mariana Sułkowskich z rodziną † za śp. br. Sebastiana Cholewę – od parafian z Zarytego † za śp. Wiktorię Raczyńską – od rodziny
	8 ³⁰	† za śp. Janinę Kaczmarczyk w 3. r. śm. – od córek, wnuków i męża oraz jej rodziców
	18 ⁰⁰	† za śp. Teresę Kapusta
Śr 1 III	6 ³⁰	† za śp. Mieczysława Ochmańskiego – od rodziny Gistrów
	8 ³⁰	† za śp. Szymona Ochmańskiego w 3. rocznicę śmierci
	18 ⁰⁰	† za śp. Jana Kościelnego, żonę Teresę i ich dzieci † za śp. Marię Siwek – od brata Józefa z rodziną † za śp. Jana Janiszewskiego w 12. rocznicę śmierci i Zofię Janiszewską
Czw 2 III	6 ³⁰	† za śp. Andrzeja Dyczka – od Anny i Jana Ślipków i Lipnicy Wielkiej † za śp. br. Sebastiana Cholewę – od rodziny Czyszczeniów † za śp. Mariana Kuca – od rodziny
	18 ⁰⁰	– o owocne przeżycie czasu Wielkiego Postu a szczególnie rekolekcji parafialnych dla wszystkich parafian – intencja Apostolstwa Modlitwy
Pt 3 III	6 ³⁰	† za śp. Piotra Piątka i żonę Stefanię oraz Kazimierza i Józefa † za śp. br. Sebastiana Cholewę – od rodziny Wróblów † za śp. Mariana Kuca – od rodziny
	18 ⁰⁰	– o szczęśliwe rozwiązanie
Sb 4 III	6 ³⁰	– o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Kazimierza † za śp. Andrzeja Dyczka – od Tomasza Ślipko wraz z narzeczoną † za śp. Mariana Kuca – od rodziny
	18 ⁰⁰	– o wrażliwe serca dla młodzieży na dobro, piękno i prawdę – intencja Róży I
Nd 5 III	6 ³⁰	† za śp. rodziców i rodzeństwo
	8 ³⁰	† za śp. Andrzeja i Marcina Piekareę
	10 ³⁰	† za śp. Marię i Karola Werewków † za śp. Genowefę i Mieczysława Kaszyckich oraz Grażynę i Wojciecha Gabarczyków
		† za śp. Stefanię i Jana Lelonek oraz Antoninę i Stanisława Gawlik
	12 ³⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
18 ⁰⁰	† za śp. Kazimierza Jandę	
Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórkі Tynieckie 96)		
5 III	9 ⁴⁵	
Kaplica Sióstr Oblatek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)		
28 II	18 ⁰⁰	† za śp. Teresę – od Justyny Rożek z rodziną

- W minioną niedzielę wolontariusze Dzieła Pomocy św. Ojca Pio zebrali 5082,30 zł. Bóg zapłać.
- [Po Mszach św. o 8³⁰, 10³⁰ i 12³⁰.] Dziękujemy siostrze Marii Magdalenie za jej świadectwo. Po Mszy św. można spotkać się z Siostrą a także złożyć ofiarę na rzecz jej wspólnoty.
- Rozpoczyna się dzisiaj 50. Tydzień modlitw o Trzeźwość Narodu. W gazecie parafialnej znajdziemy intencje modlitewne na poszczególne dni.
- Rozpoczynamy również nabożeństwo czterdziestogodzinne według następującego planu:
 - o niedziela: początek po Mszy św. o 12³⁰ – zakończenie przed Mszą św. o 18⁰⁰
 - o poniedziałek: wznowienie po Mszy św. o 6³⁰ – zakończenie o północy
 - o wtorek: wznowienie po Mszy św. o 6³⁰ – zakończenie nieszporemami po Mszy św. wieczornej, odprawionymi w j. polskim wraz ze wspólnotą mnichów naszego opactwa.
- Zarówno w poniedziałek jak i we wtorek będzie odprawiana dodatkowa Msza św. o 8³⁰.
- W Środę Popielcową rozpoczynamy okres Wielkiego Postu. Msze św. z posypaniem głów popiołem sprawowane będą o godzinie 6³⁰, 8³⁰ i 18⁰⁰ (Msza św. wieczorna również w Podgórkach). W tym dniu obowiązuje post ścisły, czyli powstrzymanie się od pokarmów mięsnych oraz ograniczenie ilości pokarmów (spożycie najwyżej trzech posiłków, z czego tylko jednego do syta). Post ten obowiązuje osoby między 18 a 60 rokiem życia.
- Rozpoczynamy też nowy miesiąc, w związku z tym:
 - o W czwartek Godzina świętą będzie miała miejsce po wieczornej Mszy św.
 - o W piątek odwiedzimy przed południem chorych z Komunią św. Od 17³⁰ będzie okazja do spowiedzi św. W tym czasie odprawiona zostanie droga krzyżowa, a po Mszy św. nabożeństwo do NSPJ.
 - o W sobotę po Mszy św. wieczornej modlić się będziemy przez wstawiennictwo NMP.
- W przyszłą niedzielę, 5 marca:
 - o Rozpoczniemy nasze rekolekcje parafialne, które potrwać do kolejnej niedzieli. Szczegółowy plan znajdziemy w gazecie parafialnej oraz na plakatach.
 - o Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym odprawione zostaną o godzinie 15⁰⁰. W tym roku głosić je będzie Wielebny Brat Wojciech, który w czerwcu przyjmie święcenia kapłańskie. Msze św. po Gorzkich Żalach będą odprawiane, ze względu na rekolekcje, dopiero od 19 marca.
 - o Kolekta mszalna będzie przeznaczona na Centrum św. Jana Pawła II w Łagiewnikach.
 - o W Podgórkach w związku z rekolekcjami Msza św. rozpocznie się o godzinie 9⁴⁵.
 - o Zapraszamy na spotkanie duszpasterstwa młodzieży, które będzie miało miejsce w salce parafialnej po Mszy odprawianej o 18⁰⁰. Wejście przy dawnej furcie.
- Pragniemy zaprosić parafian na Misterium Męki Pańskiej zatytułowane „Ja was posyłam...”. Odbędzie się ono w Myślenicach 25 marca o godzinie 16⁰⁰. Dla wygody zamówiliśmy dwa autokary, które wyruszą ze środka Tyńca o godzinie 14³⁰, a powrót planowany jest około godziny 19⁰⁰. Koszt wyjazdu to 10 zł za przejazd oraz dowolna ofiara, która będzie można złożyć po spektaklu. Misterium w reżyserii p. Piotra Piecha przygotowała działająca od 5 lat grupa teatralna *Misterium*. Spektakl jest przeznaczony dla widzów od lat 14. Zapisów (z jednoczesną wpłatą 10 zł) można dokonywać w Recepcji Domu Gości oraz w księgarni.